

PORTUGALLIA
REGNUM.

4104

PORTUGALLIAM impropriè Lusitaniam appellant, cùm alioqui nec tota Portugallia Lusitanæ finibus circumscripta sit, nec totam Lusitaniam complectitur: illud tamen negari non potest, potiorem Lusitanæ partem Portugallæ Regi parere. Diuiditur verò Portugallia in Transtaganam, Cistaganam, & Interamnem. Transtagana Bæticae partem carpit, eam scilicet, quæ ab Ana fluui ad Regni limites porrigitur. Interamnem appello Portugalliam, quæ est inter Durium & Minium fluuios, Regio non minus amœna quam fertilis. Hæc Interamnis tota extra Lusitaniam est, nisi repudiata descriptione posita, Straboni magis accedamus, qui ait, maximam Lusitanorum partem Callaicos appellatos. Huius Regionis longitudo est duodecim leucæ; latitudo qua maxima est, duodecim; alibi tantum sex, aut etiam quatuor. Atque in hoc tam exiguo terra interuallo, præter Ecclesiam Bracarensi Metropolitanam, & Portugallensem Cathedralem, ac alias quinque Collegiatas, reperias plusquam centum triginta Monasteria, quorum pleraque redditus habent amplissimos: præterea plus minus mille quadringentas sexaginta Parochiales, cum suis Baptisteriis, ut scribit quidam. Certè in ea parte, quæ Bracarensi agnoscit Ecclesiam, octingenta recensentur. Ex qua re fertilitatem & Religionem antiquam gentis facilè agnoscas. De amœnitate verò quid opus est dicere, cùm in ea numerata sint ultra viginti quinque millia fontium perennium: Pontes quadrato lapide elegantissimè constructi, prope ducenti: portus marini sex. Quod propterea minimè tacendum duxi, quia bonitas & dignitas huius Prouincia ferè ignoratur. Huic Prouincia adhæret ea quam Transmontanam appellant, Regio optimi tritici, generisque yini ferax, in qua est Brigantia, caput amplissimi Ducatus. Hæc ex Valeo.

Sub Portugallia hoc tempore Algarbiæ regnum (quæ eius pars maritima est versus Meridiem) pertinet. Eius enim Rex, se Regem Portugallæ, Algarbiæ, Guineæ, Æthiopie, Arabiae, Persiae & Indiæ scribit. Hoc Regnum primum circa Annum M.C. initium habuit. Ad ea enim usque tempora sub Hispaniæ nomine (vti & antiquitus) censebatur. Sic autem de eo Marineus scribit; Henricus quidam Lotharingiæ Comes, vir in bello fortissimus è Gallia veniens, magnas aduersus Mauros res gessit. Pro quibus Alphonsus VI. Castellæ rex permotus, filiam suam notham nomine Tiresiam ei matrimonio collocauit. Et Gallicæ partem, quæ in Regno Portugallæ continetur nomine dotis assignauit. Ex eo postea matrimonio natus est Alphonsus, qui primus Portugallæ Rex est appellatus. Primus qui Vlixbonam à Mauris recepit. Quorum quinque simul regibus uno prælio superatis, quinque scutorum insigne facti monumentum posteris reliquit. Oliuerius à Marcha in Annalibus, lingua gallica æditis, paulò accuratius huius Regni arma dipingit. Ait enim primo fuisse clipeum argenteum sine aliqua imagine, postea à deuictis quinque regibus, quinque cœruleos clipeos impoñitos, deinde his singulis clipeis quinque argenteos orbiculos additos, in memoriam quinque vulnerum Domini nostri I H E S U C H R I S T I, quæ illi inter præliandum diuinitus in caelo apparuere; aut ut alij tradunt, quod quinque vulneribus mortiferis sauciatus, Deo Opt. Max. optulante, non occubuerat.

Vide etiam Hieronymum Osorium; Marineum Siculum; & Seb. Munsterum. De huius Regni origine, lege primum caput Decadum Asiaticarū Iohannis Barri. Athenæus libro. 8. cap. 1. quædam memorat de fertilitate huius regionis & aëris optima temperie. Huius Regni Vrbem primariam Vlissiponam descripsit Damianus à Goes peculiari libello.

Lusitanorum Imperium hodie quam latissimè patet; nam ab Herculis columnis usque ad Chinam & Lequios per omnes Prouincias maritimæ Insulasque adiacentes, extenditur.

I2

